

[Rønholt]

opfyldt, dersom elværkerne begynder at indføre atomkraft? Betyder det tilsvarende, at man i den internationale sammenhæng og i EF-konkurrencen favoriserer de lande, som har indført atomkraft og dermed bidrager mindre med et CO₂-udslip? Har forslagsstillerne slet ikke gjort sig nogen overvejelser i den retning?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg forstod, at når man i EF diskuterer CO₂-afgiften, så diskuterer man også en udledningsafgift, som gør, at man ikke skaber en urimelig fortrinsstilling for atomkraften; det synes jeg er fornuftigt. Det er rigtigt, at atomkraften ikke udleder CO₂, men så er der mildt sagt temmelig mange andre problemer knyttet til atomkraften. Vi har tæt på os selv haft Tjernobyl. Vi kan se i øjeblikket, at man i USA har voldsomme problemer, hvor en stor mængde af værkerne er lukket af sikkerhedsmæssige grunde. Så der er ingen grund til overhovedet at fremme atomkraft i denne diskussion. Selvfølgelig skal der være en udligningsafgift, som gør, at de ikke får nogen fortrinsstilling ud af det.

Hr. Rønholt var derudover bekymret med hensyn til det adfærdsregulerende, om det nu også havde sin virkning, når forbrugerne ikke havde nogen indflydelse. Jamen forbrugerne kan vel godt have en indflydelse; det kan vel godt være interessant for forbrugerne at gå ind og påvirke f.eks. elselskaberne. I de diskussioner, vi har haft om demokrati i forskellige former for institutioner, mener jeg ellers, det plejer at være sådan, at hr. Rønholts parti argumenterer for, at der skulle være demokrati inden for elsektoren. Vi synes ikke, det er fuldkomment, men jeg har da hørt argumenteringen fra konservativ side om, at der skulle være et demokrati med mulighed for, at forbrugerne kan vælge repræsentanter her og dér. Det synes jeg da forbrugerne skal gøre og så benytte den lejlighed til at påvirke elselskaberne til at gå over til noget, som er mindre CO₂-forurenende.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det er netop vedrørende det adfærdsregulerende og spørgsmålet fra hr. Rønholt. Det, vi har gjort – og det var det, der heller ikke kunne blive enighed med regeringen om – er jo, at vi

på en lang række ordninger har skabt mulighed for, at forbrugerne ikke bare sparer flere penge på grund af den afgiftsstigning, der bliver tale om, når de gør det rigtige, men ud over det, som afgiften giver af adfærdspåvirkning, netop har muliggjort med disse forskellige ordninger – 200 mio. kr. til industrien og en stribe ordninger til at fremme konverteringen til fjernvarme rundt omkring i landet – at folk får en præmiering i forbindelse med at træffe det rigtige valg. Så det er på en meget aktiv måde adfærdsforandrende. Det er et totalt billede, der er tale om.

De fleste diskuterer alene afgiften, når vi diskuterer dette forslag, men der er altså også en stribe aktive elementer, der, som jeg siger, revitaliserer energipolitikken og direkte præmierer dem, der gør sådan, som jeg opfatter hr. Rønholt som værende enig med os i at man bør gøre.

Kim Behnke (FP):

Under førstebehandlingen af beslutningsforslaget gjorde jeg rede for, at det for Fremskridtspartiets vedkommende slet ikke er relevant at diskutere det her. Vi mener, at hele diskussionen om drivhuseffekten og de påståede problemer omkring CO₂-udledning osv. er en aldeles forkvaklet diskussion, og derfor har vi meget svært ved at tage mange af de påståede problemer alvorligt. Til gengæld har vi ingen som helst problemer med at se de meget alvorlige konsekvenser, forslaget vil få for dansk erhvervsliv.

Vi har noteret os, at man fra flertalspartiernes side har tænkt sig en ordning gående ud på, at ca. en tredjedel af provenuet, regner man med, skal komme tilbage enten i form af tilskud til forskellige energiforbedrende foranstaltninger eller i form af, at nogle virksomheder skal undtages. Der er næppe tvivl om, at det på nøjagtig samme måde som alle andre former for erhvervstilskud virker stærkt konkurrenceforvridende, al den stund én virksomhed, som ikke går ind og får penge retur, kommer til at betale så meget mere i afgift end konkurrenten.

Hr. Jes Lunde sagde i den anledning i sin ordførertale, at det, der var tale om, jo var, at virksomhederne nu får et vist tidsrum, hvor de kan nå at indrette sig, kan nå at planlægge. Dér må jeg til hr. Jes Lunde kvittere og sige: Ja, det kan de. De kan bl.a. planlægge at flytte til ud-